

Üstad Bediüzzaman gibi bir Müslüman milliyetçisi, neden üç yüz milyon Müslüman için değil de, yirmi beş milyon Türk için; Bir said değil bin Said feda olsun diyor?

"Halbuki, menfî hareketle başkasının zararıyla beslenmek ırkçılığın seciye-i fıtrîsi olduğu halde, evvelâ başta Türk milleti dünyanın her tarafında Müslüman olduğundan onların ırkçılıkları İslâmiyetle mezc olmuş, kabil-i tefrik değil. Türk, Müslüman demektir. Hattâ Müslüman olmayan kısmı, Türklükten de çıkmışlar. Türk gibi Araplarda da Araplık ve Arap milliyeti İslâmiyetle mezcolmuş ve olmak lâzımdır. Hakikî milliyetleri İslâmiyettir. O kâfidir. İrkçılık, bütün bütün bir tehlike-i azîmdir."(1)

"Meselâ, İslâmiyet milliyetiyle 400 milyon hakikî kardeşin hergün "Allah'ım, erkek ve kadın bütün mü'minleri bağışla." dua-yı umumîsiyle mânevî yardım görmek yerine, ırkçılık 400 milyon mübarek kardeşleri, dört yüz serseriye ve lâübalilere yalnız dünyevî ve pek cüz'î bir menfaati için terk ettiriyor. Bu tehlike hem bu vatana, hem hükûmete, hem de dindar Demokratlara ve Türklere büyük bir tehlikedir. Ve öyle yapanlar da hakikî Türk değillerdir. Necip Türkler böyle hatâdan çekinirler."(2)

Üstad'ın, yukarıda aldığımız iki görüşü, ırkçılığın ne kadar zararlı ve tehlikeli olduğunu, aynı zamanda Türk milletinin İslam ile özdeşleştiğini, İslam'dan ayrı düşünülmemeyeceğini ifade ediyor. Bu da Türk denildiğinde sadece bir nesep ve ırk değil, bir üst kimlik, bir örfi mana olduğunu gösteriyor. Yani; Üstad yirmi beş milyon Türk için bir Said değil bin Said feda olsun derken, İslam aleminin halifesi ve çatısı anlamındaki İslam ile özdeşleşen Türk milleti için demiştir; bu millet kavramının içinde Kürt, Çerkez, Laz gibi sair kavim ve milletler de dahildir. Yoksa Üstad ırkçılık anlamında söylemiyor.

(1) bk. [Emirdağ Lâhikası-II, \(139. Mektup\)](#)

(1) bk. [a.g.e., \(102. Mektup\)](#)